

Őszi bakancsos túráinkról

Programjaink időpontját néhányszor átírta az időjárás, de így is emlékezetesen szép napokat tölthettünk együtt természetjáró társainkkal. Október 18-án a budapesti Kongresszusi Központ melletti obeliszknél azokra a katonákra emlékeztünk, akik életüket áldozták Budavára 1849. május 21-i felszabadításakor. Utunk innen a Batthyány-örökmécseshez vezetett, ahol koszorúztunk és mécseseket gyűjtöttünk Batthyány Lajos és az aradi tizenhármak előtt tisztelegve.

A gödöllői Grassalkovich-kastélyban bejártuk a főúri pompával berendezett termeket, s felkerestük azt a helyet, ahonnan Kossuth Lajos díszszemlét tartott az isaszegi győztes csapatok felett, s elmondta a győzelmet méltató lelkes hangú Szózatát. A kiállítás megtekintésének érdekes pillanata volt, amikor Erzsébet királynő egyik szobájában Petőfi Sándor verseskötetére bukkanunk. A királynő magyar nyelven olvasa lánglelkű költőnk verseit. Hosszasan beszélgettünk arról, hogy vajon mindehhez mit szólhatott Ferenc József császár. Isaszegen gyalogtúrával jártuk be azt a területet, ahol a dicsőséges tavaszi hadjárat egyik legfontosabb csatája zajlott. Mindenütt rendezett katonasírok, történelmi emlékhelyek fogadtak bennünket. Ez is olyan helyszín, ahol minden magyarnak meg kellene fordulnia.

Október 23-án csöppögős, ködös időben indultunk el. A Bajót – Öreg-kő –

Péliföldszentkereszt útvonalat jártuk be délelőtt. Mire a hegy legmagasabb pontjára értünk, addigra a nap is előbújt, s ahogy a fák őszi színeit megvilágította, leírhatatlan fényjátékkal ajándékozott meg bennünket. Felejthetetlen volt a kilátás is, mely a Dunáig és a Getéig nyitódott ki előttünk. Ebben a pazar környezetben költöttük el tízóránkat, s innen kerestük ki a távolban feltűnő délutáni túraútvonalunkat is. A túra végén a péliföldszentkereshti kijelölt tűzrakóhelynél a közösen összegyűjtött fából hamarosan megépítettük pásztortűzünket, s nyársra kerültek az otthonról hozott finom falatok is. Senkit se kellett biztatni, hogy falatozni kezd-

jen. Még egy kis focizásra is jutott idő. Délután a Gerecse egyik érintetlen vidékét, a Pisznicét hódítottuk meg. Cseppet sem könnyű terepen kapaszkodtunk fel a római kori márványbányáig, ahonnan ismét csodás panoráma tárult elénk. Kissé letértünk a szokott útról, így olyan őslények nyomaira is bukkantunk, melyek ennek a vidéknek jellegzetességei voltak: ezek a lábasfejűek. A vas-oxiddal színezett kőzetben szépen látszott felépítésük, formájuk. Miután kigyönyörködtünk és fotóztuk magunkat, még felkerestük azt a helyszínt, ahol a hegyoldalban néhány éve a Természetjáró Fiatalok Szövetségének mozaikszavát építettük meg.

November 8-án Fejér megye néhány 1848/49-es történelmi emlékhelyét kerestük fel. Sukorón, a református templomban megismertük a pákozdi csata előestéjén lefolyt haditanács eseményeit, s helyet foglalhattunk azokon a helyeken, ahol többek között hajdanán Batthyány Lajos, Vasvári Pál, Kiss Ernő, Görgei Artúr és Móga tábornok ült. Pákozdon az ütköztet emlékeztető emlékműnél álltunk meg. Az emlékmű felújítása befejeződött, de a környezetét még érdemes lesz rendbe tenni a falu lakosainak. Csákerényben azokra az egyházi méltóságokra emlékeztünk, akik életükkel fizettek azért, mert 1849 nyarán templomaikban felolvasták a Függetlenségi Nyilatkozatot. Haynau mindkettőjüket kivégeztette. Csákerényből vadregényes úton mentünk át Csókakő várához. A felújított épületből szép kilátásban volt részünk: a Móri-árok és távolban a Bakony rengetege látszott. Az őszi színei festették meg a tájat. A vár tövéhez érve nyársalni kezdtünk, de elfogyasztani már csak esőben tudtuk az elkészült ebédünket. Vártuk, hogy csendesedjék az eső, s addig Móra mentünk, ahol Perczel Mór ütközött meg az osztrák seregekkel. Ezen a túranapon négy emlékbélyegző került túrafüzetünkbe. S számtalan ismerettel, közösen megélt élménnyel gazdagodtunk. Hasonlóan szép 2010-es esztendőt kívánok minden kedves olvasónknak.

Szöveg: Várhelyi Mária

Kép: Várhelyi Miklós

Tárnok első karácsonyfája

A díszítés...

A Tárnoki Lokálpatrióták Egyesületének szervezésében 2009. december 7-én az Egészség ház bejáratával szemben egy 7 méteres ezüsfenyő került elhelyezésre, amit Hosszú Lajos önkormányzati képviselő ajánlott fel. Nem mindennapi látvány volt, ahogy Molnár Gyula darujával az előre kifúrt lyukba igyekezett pontosan beilleszteni ezt a gyönyörű, formás fenyőt, majd az önkormányzat munkatársai három irányban acélsodronnyal rögzítették, hogy ne tudjon megdőlni. Amikor teljesen stabilá vált, Kulcsár Gyuri,

Égei Laci és Barta János 45 méter hosszú, színes fénycsövet és 18 darab óriás díszgömböt helyeztek el Tárnok első karácsonyfáján. Ezután érkeztek iskolánk nyolcadikos tanulói, akik szaloncukrot és egyéb karácsonyfadíszeket kötöttek fel ügyesen, jó hangulatban a fára. Abból a szempontból is Tárnok Karácsonyfája lett ez a fa, hogy a fénycsőre és az óriás díszgömbökre valamint a 8 kg. szaloncukorra is a lakosság dobta össze a pénzt. Az egyesületünknek ugyanis erre a célra már nem jutott. A 8 kg szaloncukorból minden nap fél kg-ot helyezünk ki, hogy a karácsonyfa mellett látható betlehemet meglátogató gyermekek találjanak a karácsonyfán szaloncukrot. Újra bebizonyosodott, hogy egy jó kezdeményezés mögé sokan oda tudnak állni.

Akik a zsebükbe is nyúltak ezért a pompás látványosságért: Molnár Gyula, Fritz László, Dr. Zsigmond Réka, Radics Ernő, Baranovics László, Téglás Magdolna, Huszár Andrea, Kaboldi Mária, Lizicskáné Éva, Miks József, Oláh János, Suplicz Ildikó, Bengyel Tünde, Finta Sándor, Huszár Cukrászda, Kovács Károlyné, Mülhausekné Ida, Tárnoki Írász Egyesület, Otthon Tárnokon

Választási Szövetség Egyesület, Benta-Kör, Hip-Hop Táncakadémia Sportegyesület, Tollszár-Kontravéd KSE, Tárnokör Egyesület, Tárnoki Lokálpatrióták Közhasznú Egyesülete. A világítás költségét az önkormányzat vállalta fel. Mindenkinek köszönet ezért a csodáért, azoknak is, akik valamilyen formában hozzájárultak, de azoknak is akik meglepetésként és gyönyörködnek benne.

Tárnoki Lokálpatrióták Közhasznú Egyesülete

